

Apostlenes gjerninger kapittel 3

- Peter helbreder og forkynner

Oppsummering

- Peter og Johannes går til tempelplassen, der de møter en mann som har vært lam fra fødselen, og som hver dag sitter og tigger ved en av portene. Han ber dem om en gave, og Peter sier «Sølv og gull har jeg ikke, men det jeg har vil jeg gi deg. I Jesu Kristi nasareerens navn: Reis deg og gå.» Mannen reiser seg, går omkring, og lovpriser Gud.
- Mange blir forferdet, og stimler sammen rundt Peter og Johannes.
- Peter taler til dem og sier at det er ved troen på Jesus, han som de fikk drept, at dette skjer. Gud oppfylte det både Moses alle profetene har talt om, at Messias skulle komme med lindring.
- Peter oppfordrer dem, som alle er barn av Abraham, og derfor har del i pakten med Gud og velsignelsen som kommer med Messias, at de skal vende om, så syndene deres kan bli strøket ut.

Et bibelfaglig poeng

I Peters tale til folkemengden sier han at Gud har herliggjort sin tjener Jesus. Gjennom å kalle Jesus en tjener, vises det tilbake til Jesaja 52,13: «Se, min tjener skal ha fremgang, han skal opphøyes og løftes opp og bli svært høy.» Fra Jesaja kapittel 42 til 53 finner vi det som kalles de fire sangene om Herrens tjener, og der særlig den siste har vært viktig i kristen tradisjon, kapittel 52,13 – 53,12. Kontrasten mellom den fornedrede tjeneren (53,3) og tjeneren som opphøyes og æres (52,13) er viktig i vår forståelse av Jesus. Evangelisten Johannes var særlig opptatt av dette, han siterer Jesus som sier at han skal «løftes opp» (for eksempel i Johannes 3,14; 8,28). Og da sikter han til Jesu korsfestelse, som både er den største ydmykelse, og samtidig den største triumf.

En gave

Mannen vi møter i begynnelsen av denne talen er i den ytterste nød, og han er blant dem som er lavest på rangstigen i samfunnet (vers 2). Men det som skjer med ham blir utgangspunktet for Peters viktige tale til en stor folkemengde. Gud begynner i nøden til de mest utsatte rundt oss, og han begynner med nøden i vårt eget liv.

En utfordring

Peter sier at helbredelsen ikke skjedde ved apostlenes egen kraft eller fromhet (vers 12), men ved troen vi får gjennom Jesu navn (vers 16). Vi utfordres til å gi slipp på vår egen kraft og til og med vår egen fromhet, og ha tillit til Jesus, og til hans inngripen.

En bønn

Gode Gud. Takk for at du viser din godhet og din makt ved at du reiser opp de sårbare blant oss. Hjelp meg til å være som Jesus, en tjener, som villig gir av det jeg har til dem som er i nød.